

Примітки до фінансової звітності за рік, що закінчився 31 грудня 2017 року

1. Інформація про компанію з управління активами

Повна назва:

Українською мовою:

ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ
ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ „КОМПАНІЯ З
УПРАВЛІННЯ АКТИВАМИ МАСТ-ІНВЕСТ”

Російською мовою:

ОБЩЕСТВО С ОГРАНИЧЕННОЙ
ОТВЕТСТВЕННОСТЬЮ «КОМПАНИЯ ПО
УПРАВЛЕНИЮ АКТИВАМИ МАСТ-ИНВЕСТ»

Англійською мовою:

**LIMITED LIABILITY COMPANY «ASSET
MANAGEMENT COMPANY MUST-INVEST»**

Скорочена назва:

Українською мовою:

ТОВ «КУА МАСТ-ІНВЕСТ»

Російською мовою:

ООО «КУА МАСТ-ІНВЕСТ»

Англійською мовою:

LLC «AMC MUST-INVEST»

дата державної реєстрації: 15.09.2005р.

юридична та фактична адреса: Україна, 61024, м. Харків, вул. Гуданова, 9/11

організаційно-правова форма: товариство з обмеженою відповідальністю

країна реєстрації: Україна

офіційна сторінка в Інтернеті, на якій доступна інформація про компанію: www.must-ipra.com (www.kua.mast.kharkov.ua)

адреса електронної пошти: office@mast.kharkov.ua

характеристика основних напрямків діяльності, сфер бізнесу: управління активами інституційних інвесторів (інститутів спільного інвестування (пайових та корпоративних інвестиційних фондів), недержавних пенсійних фондів.

Товариство має ліцензію, видану Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку на професійну діяльність на фондовому ринку - діяльність з управління активами інституційних інвесторів (діяльність з управління активами) згідно Рішення НКЦПФР № 1754 від 22.10.2015р., строк дії ліцензії: з 03.11.2015р.- необмежено.

У звітному році Товариство здійснювала управління активами пайового інвестиційного фонду ПВІФ «Фрунзе-Інвест» НЗ та управління активами НПФ «УКРАЇНСЬКА ПЕНСІЙНА СПІЛКА».

опис економічного середовища, в якому функціонує підприємство (п. 138 МСБО 1 «Подання фінансової звітності»): основна діяльність Товариства – на фондовому та фінансовому ринках, які знаходяться в стані кризи.

Кількість працівників станом на 31 грудня 2017 р. складала 3 особи.

Прийняті скорочення:

ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ “КОМПАНІЯ З УПРАВЛІННЯ АКТИВАМИ МАСТ-ІНВЕСТ”, ТОВ “КУА МАСТ-ІНВЕСТ” - Товариство;

Національна Комісія з цінних паперів та фондового ринку – НКЦПФР;

Міжнародні стандарти фінансової звітності – МСФЗ;

Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку – МСБО;

Рада з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку – РМСБО.

2.Основи підготовки, затвердження і подання фінансової звітності

2.1.Мета та концептуальна основа фінансової звітності (стандарти, що використовувалися для підготовки та подання фінансової звітності)

Метою фінансової звітності є надання інформації про фінансовий стан, фінансові результати діяльності та грошові потоки суб'єкта господарювання, яка є корисною для широкого кола користувачів при прийнятті ними економічних рішень. Фінансова звітність також демонструє результати того, як управлінський персонал Товариства розпоряджається ввіреними йому ресурсами. Для досягнення цієї мети фінансова звітність надає таку інформацію про суб'єкт господарювання:

- а) активи;
- б) зобов'язання;
- в) власний капітал;
- г) дохід та витрати, у тому числі прибутки та збитки;
- г) внески та виплати власникам, які діють згідно з їхніми повноваженнями власників;
- д) грошові потоки.

Концептуальною основою даної фінансової звітності є бухгалтерські політики та принципи, що базуються на вимогах Міжнародних стандартів фінансового обліку та звітності (далі МСБО, МСФЗ) та Тлумаченнях Тлумачення (КТМФЗ, ПКТ), видані Радою з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (РМСБО), в редакції чинній на 01 січня 2017 року, що офіційно оприлюдненні на веб-сайті Міністерства фінансів України.

При формуванні фінансової звітності управлінський персонал керувався також вимогами національних законодавчих та нормативних актів щодо організації і ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності в Україні, які не протирічать вимогам МСФЗ.

Для забезпечення єдиних принципів, методів та підходів при відображенні поточних операцій в обліку та при складанні фінансової звітності на підприємстві існує Наказ № 1/01 від 4 січня 2015 р. «Про облікову політику», який є чинним у 2017 році.

Дана фінансова звітність включає:

- 1) Форма № 1 Баланс (Звіт про фінансовий стан),
- 2) Форма № 2 Звіт про фінансові результати (Звіт про сукупний дохід),
- 3) Форма № 3 Звіт про рух грошових коштів (за прямим методом),
- 4) Форма № 4 Звіт про власний капітал,
- 5) Примітки до фінансової звітності, складені відповідно до вимог МСФЗ, Примітки є невід'ємною частиною звітності і відповідають фінансовому стану та діяльності Товариства.

2.2. Достовірне подання та відповідність МСФЗ

Фінансова звітність має достовірно подавати фінансовий стан, фінансові результати діяльності та грошові потоки суб'єкта господарювання. Достовірне подання вимагає правдивого подання впливу операцій, інших подій та умов відповідно до визначень та критеріїв визнання для активів, зобов'язань, доходу та витрат, наведених у Концептуальній основі.

Концептуальною основою фінансової звітності Товариства за рік, що закінчився 31 грудня 2017 року, є Міжнародні стандарти фінансової звітності (МСФЗ), включаючи Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку (МСБО) та Тлумачення (КТМФЗ, ПКТ), видані Радою з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (РМСБО), в редакції чинній на 01 січня 2017 року, що офіційно оприлюдненні на веб-сайті Міністерства фінансів України.

Підготовлена Товариством фінансова звітність чітко та без будь-яких застережень відповідає всім вимогам чинних МСФЗ з врахуванням змін, внесених РМСБО станом на 01 січня 2017 року, дотримання яких забезпечує достовірне подання інформації в фінансовій звітності, а саме, доречної, достовірної, зіставної та зрозумілої інформації.

При формуванні фінансової звітності Товариство керувалося також вимогами національних законодавчих та нормативних актів щодо організації і ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності в Україні, які не протирічать вимогам МСФЗ.

Для забезпечення єдиних принципів, методів та підходів при відображенні поточних операцій в обліку та при складанні фінансової звітності на підприємстві існує Наказ № 1/01 від 4 січня 2015 р. «Про облікову політику», який є чинним у 2017 році.

Товариство складає фінансову звітність (крім звіту про рух грошових коштів) на підставі принципу нарахування.

Товариство подає окремо кожний суттєвий клас подібних статей. Товариство подає окремо статті відмінного характеру.

Операції діяльності Товариства об'єднані у класи за їх характером або функцією. Об'єдані дані сформували рядки у фінансовій звітності.

Товариство не згортало активи та зобов'язання та доходи та витрати у фінансовій звітності.

Товариство чітко ідентифікує фінансову звітність та відокремлює її від іншої інформації.

Фінансова звітність Товариства є фінансовою звітністю загального призначення, яка сформована з метою достовірно подання фінансового стану, фінансових результатів діяльності та грошових потоків Товариства для задоволення інформаційних потреб широкого кола користувачів при прийнятті ними економічних рішень.

2.3. Перехід на нові та переглянуті стандарти

Опубліковані окремі нові стандарти та тлумачення з 1 січня 2017 року або після цієї дати Товариство у звітному періоді не застосовувало, застосує з початку їх обов'язкового застосування.

МСФЗ (IFRS) 9 «Фінансові інструменти».

Набирає чинності для річних звітних періодів, що починаються 1 січня 2018 р. або після цієї дати.

МСФЗ (IFRS) 15 «Дохід від договорів з клієнтами».

МСФЗ (IFRS) 15 був випущений в травні 2014 року. Згідно МСФЗ (IFRS) 15 виручка визнається у сумі, що відбиває відшкодування, право на яке організація очікує отримати в обмін на передачу товарів або послуг покупцю. Новий стандарт по виручці замінить всі існуючі вимоги МСФЗ до визнання виручки. Набирає чинності для річних

звітних періодів, що починаються 1 січня 2018 року або після цієї дати. Товариство планує застосування даного стандарту з 1 січня 2018 року до обліку виручки від надання послуг і не очікує значного впливу на фінансову звітність.

МСФЗ (IFRS) 16 «Оренда».

13 січня 2016 року Рада МСФЗ (IASB) опублікувала новий стандарт. Початок обов'язкового застосування в фінансовій звітності з 01 січня 2019 року або після цієї дати. Дostroкове застосування цього стандарту дозволено. Цей стандарт докорінно змінює облік у орендарів. Він зобов'язує відображати активи і зобов'язання в звіті про фінансовий стан. Згідно МСФЗ № 16 орендні зобов'язання розраховуються як дисконтування вартості майбутніх орендних платежів, а активом є право користування орендованого майна (right-of-use asset (ROU)), зникає визначення «операційна оренда». В подальшому активи ROU обліковуються відповідно МСБО № 16 «Основні засоби», МСБО № 36 «Зменшення корисності активів», а отже в звіті про прибутки і збитки у орендаря будуть відображатися витрати з амортизації, фінансові витрати з оренди, а також можливі збитки від знецінення активу ROU. Згідно МСФЗ № 16 люба оренда для орендаря - це операція фінансування. Очікується збільшення активів і пасивів в бухгалтерському балансі. Зміни торкнуться характеру витрат і моделі визнання. Новий стандарт вплине майже на всі фінансові показники. МСФЗ № 16 Товариство буде застосовувати з початку обов'язкового застосування.

«Щорічні удосконалення МСФЗ».

Дані поправки вступають в силу для річних періодів, що починаються 1 січня 2017р «Ініціатива з розкриття. Поправки до МСБО (IAS) 7)».

Зазначеним документом вносяться доповнення (пункти 44А-44Е) до МСБО № “Звіт про рух грошових коштів” щодо розкриття інформації про зобов'язання, обумовлені фінансовою діяльністю. Ці зміни застосовуються для річних періодів, що починаються 1 січня 2017 року або після цієї дати, при цьому було традиційно дозволено дострокове застосування. Тепер в звіті необхідно вказувати: зміни в результаті грошових потоків від фінансової діяльності; зміни в результаті отримання або втрати контролю над дочірніми організаціями та іншими бізнесами; впливу змін курсів валют; зміни у справедливій вартості; інші зміни. Поправки стосуються тих зобов'язань, грошові потоки за якими класифіковані в звіті про рух грошових коштів як потоки від фінансової діяльності. Вимоги про розкриття застосовуються також і щодо змін у фінансових активах (наприклад, активах, які хеджують зобов'язання, обумовлені фінансовою діяльністю) в разі, якщо мали місце або майбутні грошові потоки за такими фінансовими активами будуть включені до складу грошових потоків від фінансової діяльності. Мета внесених в МСФЗ (IAS) 7 змін - поліпшити якість інформації, що представляється для інвесторів. Один із способів виконання вимоги до розкриття інформації полягає в поданні звірки між залишками зобов'язань, обумовлених фінансовою діяльністю, на початок і кінець періоду, що розкриваються в звіті про фінансовий стан, включаючи їх зміни. Хоча цей спосіб і рекомендований стандартом, він може бути замінений іншим, більш відповідним, з позиції, що звітує. Головне, щоб користувачі фінансової звітності могли зв'язати статті, включені в звірку, зі звітом про фінансовий стан і звітом про рух грошових коштів. Важливо показати зміни в зобов'язаннях, обумовлених фінансовою діяльністю, окремо від змін в інших активах і зобов'язаннях. Ретроспективно вимога не застосовується і за порівняльний період інформація не приводиться. Дані поправки не мають впливу на фінансову звітність Товариства.

МСБО (IAS) 12 „Податок на прибуток”.

Комітет МСФО запропонував поправки до МСБО (IAS) № 12, які уточнюють визнання відкладених податкових активів щодо нереалізаційних збитків, пов'язаних з борговими інструментами, що оцінюються за справедливою вартістю (п. 29А МСБО (IAS) № 12). Стандарт доповнений ілюстрацією того, як в результаті зниження справедливої вартості фінансового інструменту через зростання ринкової процентної ставки виникає

від'ємна податкова різниця. Адже при продажу або погашенні такого активу організація отримає вирахування для цілей оподаткування в розмірі номінальної (а не справедливої) вартості активу і тим самим зможе реалізувати відстрочений податковий актив. Однак слід враховувати обмеження місцевого податкового законодавства, а саме: чи можна повністю зарахувати збиток проти оподатковуваного прибутку за такими операціями; чи є обмеження по заліку збитків за видами доходів. При наявності зазначених вище обмежень їх слід мати на увазі при оцінці тимчасової податкової різниці. Потрібно оцінити, наскільки ймовірним є те, що актив буде реалізований (використаний) за ціною, що перевищує його балансову оцінку. Наприклад, організація планує тримати фінансовий актив до його повного погашення та отримати належні за нього грошові потоки. В цьому випадку тимчасова різниця зараховується. Якщо ж актив планується продати на ринку з урахуванням знецінення і прийняти збиток за первісним придбання неможливо, то від'ємна різниця не визнається. Нова редакція МСБО (IAS) № 12 вимагає врахувати ймовірність отримання достатнього оподатковуваного прибутку, що стосується того ж самого податкового органу та тієї ж самої організації, проти яких можна визнавати тимчасові різниці. Це важливий аспект при складанні консолідованої звітності групи. Зміни обов'язкові до застосування з 2017 року і можуть застосовуватися ретроспективно відповідно до МСФЗ (IAS) № 8 «Облікова політика, зміни в облікових оцінках та помилки». Дані поправки не зроблять впливу на фінансову звітність Товариства.

МСФЗ (IFRS) № 2 «Класифікація та оцінка платежів на основі акцій».

Ці поправки були опубліковані 20 червня 2016 р. і вступають в силу починаючи для звітних періодів, що починаються з 1 січня 2018 р. і пізніше. Затверджені поправки стосуються трьох аспектів і уточнюють окремі умови та ситуації, що виникають при виплатах, заснованих на пайових інструментах Товариства. Всі три поправки були раніше вже обговорені Комітетом з інтерпретацій міжнародної фінансової звітності. Перша поправка присвячена обліку впливу умов вступу в права по платежах на основі акцій з розрахунком грошовими коштами. Цією поправкою СМСФО уточнює, що для обліку ефекту умов вступу в пайові права при оцінці платежу, заснованого на акціях, з розрахунком грошовими коштами необхідно застосовувати ті ж самі методи, як і при оцінці платежу, заснованого на акціях, з розрахунком пайовими інструментами. Зобов'язання має оцінюватися на підставі найкращої оцінки ймовірності виконання неринкових умов надання опціону на дату набрання права. Друга поправка стосується питань класифікації операцій по платежах на основі акцій, розрахунок з якими здійснюється за вирахуванням податку, утримуваного у джерела. Дана поправка вносить виключення в вимоги МСФЗ (IFRS) № 2 при виконанні нетто-розрахунку, дозволяючи уникнути розбиття винагороди на два компоненти: розрахунок пайовими інструментами з співробітниками і розрахунок грошовими коштами з податковими органами. Третя поправка уточнює облік змін періоду і умов платежу на основі акцій, при яких операція з виплатою грошовими коштами перекласифікується в операцію з виплатою пайовими інструментами. Оскільки попередня редакція МСФЗ (IFRS) № 2 не містила вказівок щодо відображення подібних модифікацій, що призводило до певної різноманітності при підготовці фінансової звітності, то СМСФО вказало, що, починаючи з дати модифікації угоди про виплату, заснованої на акціях з розрахунком грошовими коштами, проводиться облік як виплати з розрахунком пайовими інструментами. Є деякі особливості першого застосування опублікованих поправок: компанії звільняються від підготовки порівнянної інформації, але можливо і ретроспективне застосування, якщо воно вибирається для всіх трьох поправок відразу. Очікується, що дані поправки не зроблять впливу на фінансову звітність Товариства.

IFRS № 10 та IAS № 28 Продаж чи розподіл активів між інвестором та його асоційованими підприємствами чи підприємствами спільної діяльності.

Дані поправки не мають впливу на фінансову звітність Товариства

2.4. Перерахунок фінансової звітності за 2017 рік згідно з МСБО 29 «Фінансова звітність в умовах гіперінфляції»

Проаналізувавши критерії, які визначають показник гіперінфляції, управлінський персонал Товариства зробив висновок, що за показниками наведеними у підпунктах в) і г) параграфу 3 МСБО № 29 економічний стан в Україні не відповідає ситуації, що характеризується гіперінфляцією.

Зважаючи на те, що згідно з МСБО № 29 проведення перерахунку фінансової звітності є питанням судження, управлінський персонал Товариства прийняв рішення не проводити перерахунок фінансової звітності за 2017 рік.

2.5. Припущення про безперервність діяльності

Товариство складає свою фінансову звітність на підставі припущення про неперервність діяльності. Товариство не має намірів ліквідувати суб'єкт господарювання чи припинити діяльність. Під час оцінювання управлінський персонал не виявив невизначеностій щодо подій чи умов, які можуть спричинити значний сумнів щодо здатності підприємства продовжувати діяльність на безперервній основі.

Оцінюючи доречність припущення про безперервність, управлінський персонал брав до уваги всю наявну інформацію щодо майбутнього – на 12 місяців з початку звітнього періоду, але не обмежуючись цим періодом. Товариство послідовно отримувало прибуток від своєї діяльності та має доступ до фінансових ресурсів, немає простроченої дебіторської та кредиторської заборгованості, тому підприємство має достатню впевненість у тому, що його діяльність буде продовжуватися на безперервній основі.

Управлінський персонал Товариства вважає, що припущення про подальше безперервне функціонування, є доречним.

Станом на 31 грудня 2017 року управлінському персоналу не відомо про суттєві невизначеності, пов'язані з подіями чи умовами, які можуть вплинути на безперервність діяльності.

2.6. Валюта подання звітності та функціональна валюта, ступінь округлення

Для оцінки статей, включених до фінансової звітності Фонду, було використано валюту первинного економічного середовища, в якому працює Фонд, - українська гривня.

Всі значення наведені з округленням до найближчої тисячі, якщо не зазначено інше.

Операцій в іноземній валюті протягом 2017 року підприємство не здійснювало, тому вплив валютних курсів на фінансову звітність не оцінюється.

2.7. Методи подання інформації у фінансових звітах

Згідно НП(С)БО № 1 Звіт про сукупний дохід передбачає подання витрат, визнаних у прибутку або збитку, за класифікацією, основою на методі "функції витрат" або "собівартості реалізації", згідно з яким витрати класифікують відповідно до їх функцій як частини собівартості чи, наприклад, витрат на збут або адміністративну діяльність. Інформація про характер витрат є корисною для прогнозування майбутніх грошових потоків та наведена в п. 6.3 цих Приміток.

2.8. Ідентифікація фінансової звітності

Фінансова звітність Товариства є фінансовою звітністю загального призначення.

2.9. Рішення про затвердження фінансової звітності

Фінансова звітність Товариства затверджена до випуску (з метою оприлюднення) керівником Товариства 27 лютого 2018 року. Ні учасники Товариства, ні інші особи не мають права вносити зміни до цієї фінансової звітності після її затвердження до випуску.

2.10. Звітний період фінансової звітності

Звітним періодом, за який формується фінансова звітність, вважається календарний рік, тобто період з 01 січня по 31 грудня 2017 року.

2.11. Суттєві статті фінансової звітності

Суттєвими статтями фінансової звітності, складеної станом на 31 грудня 2017 року, є статті, вартість яких перевищує 10 тис. грн.

2.12. Заява про відповідальність

Керівництво Товариства несе відповідальність за підготовку фінансової звітності підприємства, яка достовірно подає фінансовий стан Товариства станом на 31 грудня 2017 року, а також результати його діяльності за рік, що закінчився 31 грудня 2017 року, рух грошових коштів та зміни в капіталі, у відповідності до Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку та звітності. Склад цієї інформації визначається професійним судженням керівництва Товариства.

3. Суттєві положення облікової політики

3.1. Основа (або основи) оцінки, застосована при складанні фінансової звітності

Ця фінансова звітність підготовлена на основі справедливої собівартості, за винятком оцінки за справедливою вартістю основних засобів на дату першого застосування МСФЗ відповідно до МСФЗ 1 «Перше застосування міжнародних стандартів фінансової звітності», коли ця справедлива вартість може бути використана як доцільна собівартість, а також інвестиційної нерухомості, яка відображається за справедливою вартістю відповідно до МСБО 40 «Інвестиційна нерухомість», та оцінки за справедливою вартістю окремих фінансових інструментів відповідно до МСФЗ 9 «Фінансові інструменти», з використанням методів оцінки фінансових інструментів, дозволених МСФЗ 13 «Оцінки за справедливою вартістю». Такі методи оцінки включають використання біржових котирувань або даних про поточну ринкову вартість іншого аналогічного за характером інструменту, аналіз дисконтованих грошових потоків або інші моделі визначення справедливої вартості. Передбачувана справедлива вартість фінансових активів і зобов'язань визначається з використанням наявної інформації про ринок і відповідних методів оцінки.

3.2. Загальні положення щодо облікових політик

3.2.1. Основа формування облікових політик

Облікові політики - конкретні принципи, основи, домовленості, правила та практика, застосовані суб'єктом господарювання при складанні та поданні фінансової звітності.

МСФЗ наводить облікові політики, які, за висновком РМСБО, дають змогу скласти таку фінансову звітність, яка міститиме доречну та достовірну інформацію про операції, інші події та умови, до яких вони застосовуються. Такі політики не слід застосовувати, якщо вплив їх застосування є несуттєвим.

Облікова політика Товариства розроблена та затверджена керівництвом Товариства відповідно до вимог МСБО 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки» та інших чинних МСФЗ.

Фінансова звітність Товариства підготовлена на основі історичної собівартості, за винятком оцінки за справедливою вартістю на дату першого застосування МСФЗ відповідно до МСФЗ № 1 «Перше застосування міжнародних стандартів фінансової звітності», оцінки за справедливою вартістю окремих фінансових інструментів відповідно до МСФЗ № 9 «Фінансові інструменти», з використанням методів оцінки фінансових інструментів, дозволених МСФЗ № 13 «Оцінки за справедливою вартістю».

Ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності здійснюється з дотриманням принципів повного висвітлення, послідовності, безперервності, нарахування та відповідності доходів та витрат, періодичності.

Підготовка фінансової звітності відповідно до МСФЗ вимагає від управлінського персоналу припущень та розрахунків, що впливають на застосування облікової політики та наведені суми активів та зобов'язань, а також доходів та витрат. Оцінки та судження базуються на попередньому досвіді та інших факторах, що за існуючих обставин вважаються обґрунтованими і за результатами яких робляться судження щодо балансової вартості активів та зобов'язань, інформація про яку недоступна з інших джерел. Хоча ці розрахунки базуються на наявній у управлінського персоналу інформації про поточні події, фактичні результати можуть відрізнятися від цих розрахунків. Області, де такі судження є особливо важливими, області, що характеризуються високим рівнем складності, та області, в яких є припущення та розрахунки, мають велике значення для підготовки фінансової звітності за МСФЗ.

Оцінки та пов'язані з ними припущення ґрунтуються на історичному досвіді та інших факторах, які вважаються обґрунтованими за даних обставин, результати яких формують основу для суджень щодо балансової вартості активів та зобов'язань, яка не є очевидною з інших джерел. Допущення і зроблені на їх основі попередні оцінки постійно аналізуються на предмет необхідності їх зміни. Зміни в оцінках визнаються в тому звітному періоді, коли ці оцінки були переглянуті, і в усіх наступних періодах, викликаних зазначеними змінами. Товариство здійснює оцінку та відображення активів і зобов'язань таким чином, щоб не переносити наявні фінансові ризики, які потенційно загрожують фінансовому стану, на наступні звітні періоди.

3.2.2. Інформація про зміни в облікових політиках

Товариство обирає та застосовує свої облікові політики послідовно для подібних операцій, інших події або умов, якщо МСФЗ конкретно не вимагає або не дозволяє визначення категорії статей, для яких інші політики можуть бути доречними.

Облікова політика Товариства за період, що закінчується 31 грудня 2017 року, відповідає обліковій політиці, яка застосовувалась в попередньому звітному році.

3.2.3. Форма та назви фінансових звітів

Перелік та назви форм фінансової звітності Товариства відповідають вимогам, встановленим НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності».

3.2.4. Методи подання інформації у фінансових звітах

Згідно НП(С)БО 1 Звіт про сукупний дохід передбачає подання витрат, визнаних у прибутку або збитку, за класифікацією, основою на методі "функції витрат" або "собівартості реалізації", згідно з яким витрати класифікують відповідно до їх функцій як частини собівартості чи, наприклад, витрат на збут або адміністративну діяльність. Проте, оскільки інформація про характер витрат є корисною для прогнозування майбутніх грошових потоків, то ця інформація наведена в п. 8.2, 8.4, 8.5 цих Приміток.

Представлення грошових потоків від операційної діяльності у Звіті про рух грошових коштів здійснюється із застосуванням прямого методу, згідно з яким розкривається інформація про основні класи надходжень грошових коштів чи виплат грошових коштів. Інформація про основні види грошових надходжень та грошових виплат формується на підставі облікових записів Товариства.

3.3. Облікові політики щодо фінансових інструментів

3.3.1. Визнання та оцінка фінансових інструментів

Товариство визнає фінансовий актив або фінансове зобов'язання у балансі, коли і тільки коли воно стає стороною контрактних положень щодо фінансового інструмента. Операції з придбання або продажу фінансових інструментів визнаються із застосуванням обліку за датою розрахунку.

Товариство визнає такі категорії фінансових активів:

- фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку;
- фінансові активи, що оцінюються за амортизованою собівартістю.

Товариство визнає такі категорії фінансових зобов'язань:

- фінансові зобов'язання, оцінені за амортизованою собівартістю;
- фінансові зобов'язання, оцінені за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку.

Під час первісного визнання фінансового активу або фінансового зобов'язання Товариство оцінює їх за їхньою справедливою вартістю плюс операційні витрати, які безпосередньо належить до придбання або випуску фінансового активу чи фінансового зобов'язання.

Облікова політика щодо подальшої оцінки фінансових інструментів розкривається нижче у відповідних розділах облікової політики.

3.3.2. Грошові кошти та їхні еквіваленти

Грошові кошти складаються з готівки в касі та коштів на поточних рахунках у банках.

Еквіваленти грошових коштів – це короткострокові, високоліквідні інвестиції, які вільно конвертуються у відомі суми грошових коштів і яким притаманний незначний ризик зміни вартості. Інвестиція визначається зазвичай як еквівалент грошових коштів тільки в разі короткого строку погашення, наприклад, протягом не більше ніж три місяці з дати придбання.

Грошові кошти та їх еквіваленти можуть утримуватися, а операції з ними проводитися в національній валюті та в іноземній валюті.

Іноземна валюта – це валюта інша, ніж функціональна валюта, яка визначена в п.2.3 цих Приміток.

Грошові кошти та їх еквіваленти визнаються за умови відповідності критеріям визнання активами.

Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості.

Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів в іноземній валюті здійснюється у функціональній валюті за офіційними курсами Національного банку України (НБУ).

У разі обмеження права використання коштів на поточних рахунках в у банках (наприклад, у випадку призначення НБУ в банківській установі тимчасової адміністрації) ці активи можуть бути класифіковані у складі непоточних активів. У випадку прийняття НБУ рішення про ліквідацію банківської установи та відсутності ймовірності повернення грошових коштів, визнання їх як активу припиняється і їх вартість відображається у складі збитків звітного періоду.

3.3.3. Дебіторська заборгованість

Дебіторська заборгованість – це фінансовий актив, який являє собою контрактне право отримати грошові кошти або інший фінансовий актив від іншого суб'єкта господарювання.

Дебіторська заборгованість визнається у звіті про фінансовий стан тоді і лише тоді, коли Товариство стає стороною контрактних відношень щодо цього інструменту. Первісна оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.

Якщо є об'єктивне свідчення того, що відбувся збиток від зменшення корисності, балансова вартість активу зменшується на суму таких збитків із застосуванням рахунку резервів.

Фактори, які Товариство розглядає при визначенні того, чи є у нього об'єктивні свідчення наявності збитків від зменшення корисності, включають інформацію про тенденції непогашення заборгованості у строк, ліквідність, платоспроможність боржника. Для групи дебіторів такими факторами є негативні зміни у стані платежів позичальників у групі, таких як збільшення кількості прострочених платежів; негативні економічні умови у галузі або географічному регіоні.

Сума збитків визнається у прибутку чи збитку. Якщо в наступному періоді сума збитку від зменшення корисності зменшується і це зменшення може бути об'єктивно пов'язаним з подією, яка відбувається після визнання зменшення корисності, то попередньо визнаний збиток від зменшення корисності сторнується за рахунок коригування резервів. Сума сторнування визнається у прибутку чи збитку. У разі неможливості повернення дебіторської заборгованості вона списується за рахунок створеного резерву на покриття збитків від зменшення корисності.

Дебіторська заборгованість може бути нескасовно призначена як така, що оцінюється за справедливою вартістю з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку, якщо таке призначення усуває або значно зменшує невідповідність оцінки чи визнання (яку інколи називають «неузгодженістю обліку»), що інакше виникне внаслідок оцінювання активів або зобов'язань чи визнання прибутків або збитків за ними на різних підставах.

Подальша оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.

У разі змін справедливої вартості дебіторської заборгованості, що мають місце на звітну дату, такі зміни визнаються у прибутку (збитку) звітного періоду.

3.3.4. Фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку

Інструменти капіталу – це будь-які контракти, які засвідчують залишкову частку в активах суб'єкта господарювання після вирахування всіх його зобов'язань.

До інструментів капіталу відносяться акції та паї (частки) господарських товариств.

Інструменти капіталу визнаються у Звіті про фінансовий стан тоді і лише тоді, коли Товариство стає стороною контрактних положень щодо цих інструментів.

Первісна оцінка інструментів капіталу здійснюється за їх справедливою вартістю, яка зазвичай дорівнює ціні операції, у ході якої був отриманий актив. Проте, якщо існують свідчення, що ціна операції (придбання) не відповідає справедливій вартості придбаних інструментів капіталу, різниця визнається як прибуток (збиток) при первісному визнанні.

Витрати на придбання інструментів капіталу визнаються витратами періоду і не включаються до первісної справедливої вартості інструментів капіталу.

Подальша оцінка інструментів капіталу здійснюється за справедливою вартістю на дату оцінки.

Ринкова вартість належних Товариству інструментів капіталу оцінюється за офіційним біржовим курсом організатора торгів на дату оцінки. Якщо інструменти капіталу мають обіг більш як на одному організаторі торгівлі, то під час розрахунку вартості активів такі інструменти оцінюються за курсом на основному ринку для цього інструменту капіталу або, за відсутності основного ринку, на найсприятливішому ринку для нього. Оцінка інструментів капіталу, що входять до складу активів та перебувають у біржовому списку організатора торгівлі і при цьому не мають визначеного біржового курсу на дату оцінки, здійснюється за останньою балансовою вартістю. Якщо є підстави вважати, що балансова вартість суттєво відрізняється від справедливої, справедлива вартість визначається за методикою, визначеною особою, що здійснює управління активами Товариства відповідно до прийнятої облікової політики. Відхилення можуть бути зумовлені значними змінами у фінансовому стані емітента та/або змінами кон'юнктури ринків, на яких емітент провадить діяльність, а також змінами у кон'юктурі фондового ринку.

Справедлива вартість інструментів капіталу, що обертаються на організованих ринках, оцінюється за мінімальним серед організаторів торгів офіційним біржовим курсом, що склався на дату оцінки (1-й рівень ієрархії).

Справедлива вартість інструменту капіталу, щодо якого не встановлений біржовий курс, оцінюється за мінімальною серед організаторів торгів кращою ціною купівлі такого інструменту на дату оцінки або за вартістю, встановленою незалежним оцінювачем, якщо актуальність такої оцінки не гірша за 30 календарних днів (1-й рівень ієрархії).

Справедлива вартість інструменту капіталу, визначена за 1-м рівнем ієрархії, надалі називається "ринкова вартість".

Справедлива вартість інструментів капіталу, що перебувають у біржових списках організаторів торгівлі та вартість яких на дату оцінки не може бути визначена як ринкова, але ринкова вартість визначена на дату, що передує даті оцінки не більше ніж на 365 днів, дорівнює останній ринковій вартості (2-й рівень ієрархії).

Оцінка інструментів капіталу, що не включені до біржових списків організаторів торгівлі, або у випадку відсутності ринкової вартості за останні 365 днів (3-й рівень

ієрархії), здійснюється відповідно до ціни викупу, встановленої рішенням загальних зборів акціонерів/учасників такого емітенту/товариства.

У випадку коли для такого інструменту капіталу не встановлена ціна викупу, його оцінка може здійснюватися незалежним оцінювачем, якщо участь Товариства в цьому інструменті є істотною (10% та більше) та балансова вартість такого інструменту складає 10% та більше від загальною чистої вартості активів Товариства. При цьому витрати на проведення незалежної оцінки не повинні перевищувати очікувані вигоди для достовірного представлення справедливої вартості оцінюваного активу. Якщо умови для залучення незалежного оцінювача не виконуються, то справедлива вартість такого інструменту на дату оцінки дорівнює балансовій вартості.

Для визначення справедливої вартості тих інструментів капіталу, щодо яких відсутня інформація про ринкові ціни із зовнішніх джерел, використовуються такі методики оцінки, як модель дисконтування грошових потоків, оціночні моделі, що базуються на даних про останні угоди, здійснені між непов'язаними сторонами, та аналіз фінансової інформації про об'єкти інвестування, аналітичні процедури по оцінці безперервності діяльності об'єктів інвестування, зроблені управлінським персоналом цих підприємств, порівняння вартості активів цих підприємств на початок та кінець звітного періоду. Ці методики використовує для оцінки справедливої вартості уповноваженою особою Товариства, якщо є підстави вважати, що балансова вартість суттєво відрізняється від справедливої вартості. Відхилення можуть бути зумовлені значними змінами у фінансовому стані емітента корпоративних прав та/або змінами кон'юнктури ринків, на яких емітент здійснює свою діяльність, а також змінами у кон'юнктурі фондового ринку. Якщо таких підстав не виявлено, та вартість активів об'єктів інвестування на початок та кінець звітного періоду зменшилась не більше ніж на 10 відсотків, то є підстави вважати справедливою вартість даних інструментів капіталу на рівні балансової вартості.

При цьому, згідно п. 89 МСФЗ № 13 Суб'єкт господарювання має сформувати закриті вхідні дані, користуючись найкращою інформацією, наявною за даних обставин, яка може включати власні дані суб'єкта господарювання. У процесі формування закритих вхідних даних суб'єкт господарювання може розпочати зі своїх власних даних, але він має скоригувати ці дані, якщо доступна у розумних межах інформація свідчить про те, що інші учасники ринку використали б інші дані або суб'єкт господарювання має щось особливе, чого немає у інших учасників ринку (наприклад, притаманну суб'єктові господарювання синергію). Суб'єктові господарювання не потрібно докладати вичерпних зусиль, щоб отримати інформацію про припущення учасників ринку. Проте, суб'єкт господарювання має взяти до уваги всю інформацію про припущення учасників ринку, які можна достатньо легко отримати. Закриті вхідні дані, сформовані у спосіб, описаний вище, вважаються припущеннями учасників ринку та відповідають меті оцінки справедливої вартості.

Справедлива вартість акцій, обіг яких зупинено, у тому числі цінних паперів емітентів, які включені до Списку емітентів, що мають ознаки фіктивності, визначається із урахуванням наявності строків відновлення обігу таких цінних паперів, наявності фінансової звітності таких емітентів, результатів їх діяльності, очікування надходження майбутніх економічних вигід.

3.3.5. Фінансові активи, що оцінюються за амортизованою собівартістю

До фінансових активів, що оцінюються за амортизованою собівартістю, Товариство відносить облігації та векселі. Після первісного визнання Товариство оцінює їх за амортизованою собівартістю, застосовуючи метод ефективного відсотка, за вирахуванням збитків від знецінення, якщо вони є.

3.3.6. Зобов'язання. Кредити банків

Поточні зобов'язання – це зобов'язання, які відповідають одній або декільком із нижченаведених ознак:

- Товариство сподівається погасити зобов'язання або зобов'язання підлягає погашенню протягом дванадцяти місяців після звітного періоду;
- Товариство не має безумовного права відстрочити погашення зобов'язання протягом щонайменше дванадцяти місяців після звітного періоду.

Поточні зобов'язання визнаються за умови відповідності визначенню і критеріям визнання зобов'язань.

Первісно кредити банків визнаються за справедливою вартістю, яка дорівнює сумі надходжень мінус витрати на проведення операції. У подальшому суми фінансових зобов'язань відображаються за амортизованою вартістю за методом ефективної ставки відсотку, та будь-яка різниця між чистими надходженнями та вартістю погашення визнається у прибутках чи збитках протягом періоду дії запозичень із використанням ефективної ставки відсотка.

3.3.7. Згортання фінансових активів та зобов'язань

Фінансові активи та зобов'язання згортаються, якщо Товариство має юридичне право здійснювати залік визнаних у балансі сум і має намір або зробити взаємозалік, або реалізувати актив та виконати зобов'язання одночасно

3.4. Облікові політики щодо основних засобів та нематеріальних активів

3.4.1. Визнання та оцінка основних засобів

Товариство визнає матеріальний об'єкт основним засобом, якщо він утримується з метою використання їх у процесі своєї діяльності, надання послуг, або для здійснення адміністративних і соціально-культурних функцій, очікуваний строк корисного використання (експлуатації) яких більше одного року та вартість яких більше 6000 грн.

Первісно Товариство оцінює основні засоби за собівартістю. Розглянувши доречність застосування будь-якого з виключень, передбачених МСФЗ 1, щодо ретроспективного застосування, керівництво вирішило застосувати справедливу вартість або переоцінку як доцільну собівартість основних засобів. Товариство здійснило оцінку основних засобів за справедливою вартістю на дату переходу на МСФЗ (01 січня 2014 року) та використовує цю справедливу вартість як доцільну собівартість основних засобів на цю дату.

У подальшому основні засоби оцінюються за їх собівартістю мінус будь-яка накопичена амортизація та будь-які накопичені збитки від зменшення корисності. Сума накопиченої амортизації на дату переоцінки виключається з валової балансової вартості активу та чистої суми, перерахованої до переоціненої суми активу. Дооцінка, яка входить до складу власного капіталу, переноситься до нерозподіленого прибутку, коли припиняється визнання відповідного активу.

3.4.2. Подальші витрати.

Товариство не визнає в балансовій вартості об'єкта основних засобів витрати на щоденне обслуговування, ремонт та технічне обслуговування об'єкта. Ці витрати визнаються в прибутку чи збитку, коли вони понесені. В балансовій вартості об'єкта основних засобів визнаються такі подальші витрати, які задовольняють критеріям визнання активу.

3.4.3. Амортизація основних засобів.

Амортизація основних засобів Товариства нараховується прямолінійним методом

Капітальні вкладення в орендовані приміщення амортизуються протягом терміну їх корисного використання. Амортизацію активу починають, коли він стає придатним для використання. Амортизацію активу припиняють на одну з двох дат, яка відбувається раніше: на дату, з якої актив класифікують як утримуваний для продажу, або на дату, з якої припиняють визнання активу.

3.4.4. Нематеріальні активи

Нематеріальні активи оцінюються за собівартістю за вирахуванням будь-якої накопиченої амортизації та будь-яких накопичених збитків від зменшення корисності. Амортизація нематеріальних активів здійснюється із застосуванням прямолінійного методу з використанням щорічної норми 33%. Нематеріальні активи, які виникають у результаті договірних або інших юридичних прав, амортизуються протягом терміну чинності цих прав.

3.4.5. Зменшення корисності основних засобів та нематеріальних активів

На кожну звітну дату Товариство оцінює, чи є якась ознака того, що корисність активу може зменшитися. Товариство зменшує балансову вартість активу до суми його очікуваного відшкодування, якщо і тільки якщо сума очікуваного відшкодування активу менша від його балансової вартості. Таке зменшення негайно визнається в прибутках чи збитках, якщо актив не обліковують за переоціненою вартістю згідно з МСБО 16. Збиток від зменшення корисності, визнаний для активу (за винятком гудвілу) в попередніх періодах, Товариство сторнує, якщо і тільки якщо змінилися попередні оцінки, застосовані для визначення суми очікуваного відшкодування. Після визнання збитку від зменшення корисності амортизація основних засобів коригується в майбутніх періодах з метою розподілення переглянутої балансової вартості необоротного активу на систематичній основі протягом строку корисного використання.

3.5. Облікові політики щодо інвестиційної нерухомості

3.5.1. Визнання інвестиційної нерухомості

До інвестиційної нерухомості Товариство відносить нерухомість (землю чи будівлі, або частину будівлі, або їх поєднання), утримувану на правах власності або згідно з угодою про фінансову оренду з метою отримання орендних платежів або збільшення вартості капіталу чи для досягнення обох цілей, а не для: (а) використання у виробництві чи при постачанні товарів, при наданні послуг чи для адміністративних цілей, або (б) продажу в звичайному ході діяльності.

Інвестиційна нерухомість визнається як актив тоді і тільки тоді, коли: (а) є ймовірність того, що Товариство отримає майбутні економічні вигоди, які пов'язані з цією інвестиційною нерухомістю, (б) собівартість інвестиційної нерухомості можна достовірно оцінити.

Якщо будівлі включають одну частину, яка утримується з метою отримання орендної плати та другу частину для використання у процесі діяльності Товариства або для адміністративних цілей, в бухгалтерському обліку такі частини об'єкту нерухомості оцінюються та відображаються окремо, якщо вони можуть бути продані окремо.

3.5.2. Первісна та посліду́юча оці́нка інвестиційної нерухо́мості

Первісна оцінка інвестиційної нерухо́мості здійснюється за собівартістю. Витрати на операцію включаються до первісної вартості. Собівартість придбаної інвестиційної нерухо́мості включає ціну її придбання та будь-які витрати, які безпосередньо віднесені до придбання. Безпосередньо віднесені витрати охоплюють, наприклад, винагороди за надання професійних юридичних послуг, податки, пов'язані з передачею права власності, та інші витрати на операцію.

Оцінка після визнання здійснюється за справедливою вартістю на дату оцінки. Прибуток або збиток від зміни в справедливій вартості інвестиційної нерухо́мості визнається в прибутку або збитку. Амортизація на такі активи не нараховується.

Справедлива вартість інвестиційної нерухо́мості зазвичай визначається із залученням незалежного оцінювача. Періодичність перегляду справедливої вартості зумовлюється суттєвими для обліку коливаннями цін на ринку подібної нерухо́мості. Справедлива вартість незавершеного будівництва дорівнює вартості завершеного об'єкта за вирахуванням витрат на закінчення будівництва.

Якщо оцінити справедливу вартість неможливо, Товариство обирає для оцінки об'єктів інвестиційної нерухо́мості модель оцінки за собівартістю відповідно до МСБО 16 та застосовує такий підхід до всієї інвестиційної нерухо́мості.

3.6. Облікові політики щодо непоточних активів, утримуваних для продажу

Товариство класифікує непоточний актив як утримуваний для продажу, якщо його балансова вартість буде в основному відшкодовуватися шляхом операції продажу, а не поточного використання. Непоточні активи, утримувані для продажу, оцінюються і відображаються в бухгалтерському обліку за найменшою з двох величин: балансовою або справедливою вартістю з вирахуванням витрат на операції, пов'язані з продажем. Амортизація на такі активи не нараховується. Збиток від зменшення корисності при первісному чи подальшому списанні активу до справедливої вартості за вирахуванням витрат на продаж визнається у звіті про фінансові результати.

3.7. Облікові політики щодо оренди

Фінансова оренда - це оренда, за якою передаються в основному всі ризики та винагороди, пов'язані з правом власності на актив. Товариство як орендатор на початку строку оренди визнає фінансову оренду як активи та зобов'язання за сумами, що дорівнюють справедливій вартості орендованого майна на початок оренди або (якщо вони менші за справедливу вартість) за теперішньою вартістю мінімальних орендних платежів. Мінімальні орендні платежі розподіляються між фінансовими витратами та зменшенням непогашених зобов'язань. Фінансові витрати розподіляються на кожен період таким чином, щоб забезпечити сталу періодичну ставку відсотка на залишок зобов'язань. Непередбачені орендні платежі відображаються як витрати в тих періодах, у яких вони були понесені. Політика нарахування амортизації на орендовані активи, що амортизуються, узгоджена із стандартною політикою Товариства щодо подібних активів.

Оренда активів, за якою ризики та винагороди, пов'язані з правом власності на актив, фактично залишаються в орендодавця, класифікується як операційна оренда. Орендні платежі за угодою про операційну оренду визнаються як витрати на прямолінійній основі протягом строку оренди. Дохід від оренди за угодами про операційну оренду Товариство визнає на прямолінійній основі протягом строку оренди. Затрати, включаючи амортизацію, понесені при отриманні доходу від оренди, визнаються як витрати.

3.8. Облікові політики щодо податку на прибуток

Витрати з податку на прибуток являють собою суму витрат з поточного та відстроченого податків. Поточний податок визначається як сума податків на прибуток, що підлягають сплаті (відшкодуванню) щодо оподаткованого прибутку (збитку) за звітний період. Поточні витрати Товариства за податками розраховуються з використанням податкових ставок, чинних (або в основному чинних) на дату балансу.

Відстрочений податок розраховується за балансовим методом обліку зобов'язань та являє собою податкові активи або зобов'язання, що виникають у результаті тимчасових різниць між балансовою вартістю активу чи зобов'язання в балансі та їх податковою базою.

Відстрочені податкові зобов'язання визнаються, як правило, щодо всіх тимчасових різниць, що підлягають оподаткуванню. Відстрочені податкові активи визнаються з урахуванням імовірності наявності в майбутньому оподаткованого прибутку, за рахунок якого можуть бути використані тимчасові різниці, що підлягають вирахуванню. Балансова вартість відстрочених податкових активів переглядається на кожну дату й зменшується в тій мірі, у якій більше не існує ймовірності того, що буде отриманий оподаткований прибуток, достатній, щоб дозволити використати вигоду від відстроченого податкового активу повністю або частково.

Відстрочений податок розраховується за податковими ставками, які, як очікується, будуть застосовуватися в періоді реалізації відповідних активів або зобов'язань. Товариство визнає поточні та відстрочені податки як витрати або дохід і включає в прибуток або збиток за звітний період, окрім випадків, коли податки виникають від операцій або подій, які визнаються прямо у власному капіталі або від об'єднання бізнесу.

Товариство визнає поточні та відстрочені податки у капіталі, якщо податок належить до статей, які відображено безпосередньо у власному капіталі в тому самому чи в іншому періоді.

3.9. Облікові політики щодо інших активів та зобов'язань

3.9.1. Забезпечення

Забезпечення визнаються, коли Товариство має теперішню заборгованість (юридичну або конструктивну) внаслідок минулої події, існує ймовірність (тобто більше можливо, ніж неможливо), що погашення зобов'язання вимагатиме вибуття ресурсів, котрі втілюють у собі економічні вигоди, і можна достовірно оцінити суму зобов'язання.

3.9.2. Виплати працівникам

Товариство визнає короткострокові виплати працівникам як витрати та як зобов'язання після вирахування будь-якої вже сплаченої суми. Товариство визнає очікувану вартість короткострокових виплат працівникам за відсутність як забезпечення відпусток - під час надання працівниками послуг, які збільшують їхні права на майбутні виплати відпускних.

3.9.3. Пенсійні зобов'язання

Відповідно до українського законодавства, Товариство утримує внески із заробітної плати працівників до Пенсійного фонду. Поточні внески розраховуються як процентні відрахування із поточних нарахувань заробітної платні, такі витрати відображаються у

періоді, в якому були надані працівниками послуги, що надають їм право на одержання внесків, та зароблена відповідна заробітна платня.

3.10. Інші застосовані облікові політики, що є доречними для розуміння фінансової звітності

3.10.1 Доходи та витрати

Доходи та витрати визнаються за методом нарахування.

Дохід – це збільшення економічних вигід протягом облікового періоду у вигляді надходження чи збільшення корисності активів або у вигляді зменшення зобов'язань, результатом чого є збільшення чистих активів, за винятком збільшення, пов'язаного з внесками учасників.

Дохід визнається у звіті про прибутки та збитки за умови відповідності визначенню та критеріям визнання. Визнання доходу відбувається одночасно з визнанням збільшення активів або зменшення зобов'язань.

Дохід від продажу фінансових інструментів, інвестиційної нерухомості або інших активів визнається у прибутку або збитку в разі задоволення всіх наведених далі умов:

- а) Товариство передало покупцеві суттєві ризики і винагороди, пов'язані з власністю на фінансовий інструмент, інвестиційну нерухомість або інші активи;
- б) за Товариством не залишається ані подальша участь управлінського персоналу у формі, яка зазвичай пов'язана з володінням, ані ефективний контроль за проданими фінансовими інструментами, інвестиційною нерухомістю або іншими активами;
- в) суму доходу можна достовірно оцінити;
- г) ймовірно, що до Товариства надійдуть економічні вигоди, пов'язані з операцією; та
- г) витрати, які були або будуть понесені у зв'язку з операцією, можна достовірно оцінити.

Дохід від надання послуг відображається в момент виникнення незалежно від дати надходження коштів і визначається, виходячи із ступеня завершеності операції з надання послуг на дату балансу.

Дивіденди визнаються доходом, коли встановлено право на отримання коштів.

Витрати – це зменшення економічних вигід протягом облікового періоду у вигляді вибуття чи амортизації активів або у вигляді виникнення зобов'язань, результатом чого є зменшення чистих активів, за винятком зменшення, пов'язаного з виплатами учасникам.

Витрати визнаються у звіті про прибутки та збитки за умови відповідності визначенню та одночасно з визнанням збільшення зобов'язань або зменшення активів.

Витрати негайно визнаються у звіті про прибутки та збитки, коли видатки не надають майбутніх економічних вигід або тоді та тією мірою, якою майбутні економічні вигоди не відповідають або перестають відповідати визнанню як активу у звіті про фінансовий стан.

Витрати визнаються у звіті про прибутки та збитки також у тих випадках, коли виникають зобов'язання без визнання активу.

Витрати, понесені у зв'язку з отриманням доходу, визнаються у тому ж періоді, що й відповідні доходи.

3.10.2. Витрати за позиками

Витрати за позиками, які не є частиною фінансового інструменту та не капіталізуються як частина собівартості активів, визнаються як витрати періоду. Товариство капіталізує витрати на позики, які безпосередньо відносяться до придбання, будівництва або виробництва кваліфікованого активу, як частина собівартості цього активу.

3.10.3. Операції з іноземною валютою

Операції в іноземній валюті обліковуються в українських гривнях за офіційним курсом обміну Національного банку України на дату проведення операцій.

Монетарні активи та зобов'язання, виражені в іноземних валютах, перераховуються в гривню за відповідними курсами обміну НБУ на дату балансу. Немонетарні статті, які оцінюються за історичною собівартістю в іноземній валюті, відображаються за курсом на дату операції, немонетарні статті, які оцінюються за справедливою вартістю в іноземній валюті, відображаються за курсом на дату визначення справедливої вартості. Курсові різниці, що виникли при перерахунку за монетарними статтями, визнаються в прибутку або збитку в тому періоді, у якому вони виникають.

3.10.4. Умовні зобов'язання та активи.

Товариство не визнає умовні зобов'язання в звіті про фінансовий стан Товариства. Інформація про умовне зобов'язання розкривається, якщо можливість вибуття ресурсів, які втілюють у собі економічні вигоди, не є віддаленою. Товариство не визнає умовні активи. Стисла інформація про умовний актив розкривається, коли надходження економічних вигід є ймовірним.

4. Основні припущення, оцінки та судження

При підготовці фінансової звітності Товариство здійснює оцінки та припущення, які мають вплив на елементи фінансової звітності, ґрунтуючись на МСФЗ, МСБО та тлумаченнях, розроблених Комітетом з тлумачень міжнародної фінансової звітності. Оцінки та судження базуються на попередньому досвіді та інших факторах, що за існуючих обставин вважаються обґрунтованими і за результатами яких приймаються судження щодо балансової вартості активів та зобов'язань. Хоча ці розрахунки базуються на наявній у керівництва Товариства інформації про поточні події, фактичні результати можуть зрештою відрізнитися від цих розрахунків. Області, де такі судження є особливо важливими, області, що характеризуються високим рівнем складності, та області, в яких припущення й розрахунки мають велике значення для підготовки фінансової звітності за МСФЗ, наведені нижче.

4.1. Судження щодо операцій, подій або умов за відсутності конкретних МСФЗ

Якщо немає МСФЗ, який конкретно застосовується до операції, іншої події або умови, керівництво Товариства застосовує судження під час розроблення та застосування облікової політики, щоб інформація була доречною для потреб користувачів для прийняття економічних рішень та достовірною, у тому значенні, що фінансова звітність:

- подає достовірно фінансовий стан, фінансові результати діяльності та грошові потоки Товариства;
- відображає економічну сутність операцій, інших подій або умов, а не лише юридичну форму;

- є нейтральною, тобто вільною від упереджень;
- є повною в усіх суттєвих аспектах.

Під час здійснення судження керівництво Товариства посилається на прийнятність наведених далі джерел та враховує їх у низхідному порядку:

- а) вимоги в МСФЗ, у яких ідеться про подібні та пов'язані з ними питання;
- б) визначення, критерії визнання та концепції оцінки активів, зобов'язань, доходів та витрат у Концептуальній основі фінансової звітності.

Під час здійснення судження керівництво Товариства враховує найостанніші положення інших органів, що розробляють та затверджують стандарти, які застосовують подібну концептуальну основу для розроблення стандартів, іншу професійну літературу з обліку та прийняті галузеві практики, тією мірою, якою вони не суперечать вищезазначеним джерелам.

4.2. Судження щодо справедливої вартості активів Товариства

Справедлива вартість інвестицій, що активно обертаються на організованих фінансових ринках, розраховується на основі поточної ринкової вартості на момент закриття торгів на звітну дату. В інших випадках оцінка справедливої вартості ґрунтується на судженнях щодо передбачуваних майбутніх грошових потоків, існуючої економічної ситуації, ризиків, властивих різним фінансовим інструментам, та інших факторів з врахуванням вимог МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості».

4.3. Судження щодо змін справедливої вартості фінансових активів

Протягом звітного 2017 року переоцінка інвестиційної нерухомості із залученням незалежних оцінювачів не здійснювалась.

Керівництво Товариства вважає, що облікові оцінки та припущення, які мають стосунок до оцінки фінансових інструментів, де ринкові котирування не доступні, є ключовим джерелом невизначеності оцінок, тому що:

- а) вони з високим ступенем ймовірності зазнають змін з плином часу, оскільки оцінки базуються на припущеннях керівництва щодо відсоткових ставок, волатильності, змін валютних курсів, показників кредитоспроможності контрагентів, коригувань під час оцінки інструментів, а також специфічних особливостей операцій; та
- б) вплив зміни в оцінках на активи, відображені в звіті про фінансовий стан, а також на доходи (витрати) може бути значним.

Якби керівництво Товариства використовувало інші припущення щодо відсоткових ставок, волатильності, курсів обміну валют, кредитного рейтингу контрагента, дати офerti і коригувань під час оцінки інструментів, більша або менша зміна в оцінці вартості фінансових інструментів у разі відсутності ринкових котирувань мала б істотний вплив на відображений у фінансовій звітності чистий прибуток та збиток.

Використання різних маркетингових припущень та/або методів оцінки також може мати значний вплив на передбачувану справедливу вартість.

4.4. Судження щодо очікуваних термінів утримання фінансових інструментів

Керівництво Товариства застосовує професійне судження щодо термінів утримання фінансових інструментів, що входять до складу фінансових активів. Професійне судження за цим питанням ґрунтується на оцінці ризиків фінансового інструменту, його

прибутковості й динаміці та інших факторах. Проте існують невизначеності, які можуть бути пов'язані з призупиненням обігу цінних паперів, що не є підконтрольним керівництву Товариства фактором і може суттєво вплинути на оцінку фінансових інструментів.

5. Розкриття інформації щодо використання справедливої вартості

5.1. Методики оцінювання та вхідні дані, використані для складання оцінок за справедливою вартістю

Товариство здійснює виключно безперервні оцінки справедливої вартості активів та зобов'язань, тобто такі оцінки, які вимагаються МСФЗ 9 та МСФЗ 13 у звіті про фінансовий стан на кінець кожного звітного періоду.

Класи активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю	Методики оцінювання	Метод оцінки (ринковий, дохідний, витратний)	Вихідні дані
Грошові кошти та їх еквіваленти	Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості	Ринковий	Офіційні курси НБУ
Депозити (крім депозитів до запитання)	Первісна оцінка депозиту здійснюється за його справедливою вартістю, яка зазвичай дорівнює його номінальній вартості. Подальша оцінка депозитів у національній валюті здійснюється за справедливою вартістю очікуваних грошових потоків	Дохідний (дисконтування грошових потоків)	Ставки за депозитами, ефективні ставки за депозитними договорами
Боргові цінні папери	Первісна оцінка боргових цінних паперів як фінансових активів здійснюється за справедливою вартістю, яка зазвичай дорівнює ціні операції, в ході якої був отриманий актив. Подальша оцінка боргових цінних паперів здійснюється за справедливою вартістю.	Ринковий, дохідний	Офіційні біржові курси організаторів торгів на дату оцінки, котирування аналогічних боргових цінних паперів, дисконтовані потоки грошових коштів
Інструменти капіталу	Первісна оцінка інструментів капіталу здійснюється за їх справедливою вартістю, яка зазвичай дорівнює ціні операції, в ході якої був отриманий актив. Подальша оцінка інструментів капіталу здійснюється за справедливою	Ринковий, витратний	Офіційні біржові курси організаторів торгів на дату оцінки, за відсутності визначеного біржового курсу на дату оцінки, використовується

	вартістю на дату оцінки.		остання балансова вартість, ціни закриття біржового торгового дня
Інвестиційна нерухомість	Оцінка інвестиційної нерухомості здійснюється за собівартістю. Подальша оцінка інвестиційної нерухомості здійснюється за справедливою вартістю на дату оцінки.	Ринковий, дохідний, витратний	Ціни на ринку нерухомості, дані оцінки професійних оцінювачів
Дебіторська заборгованість	Первісна та подальша оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.	Дохідний	Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вхідні грошові потоки
Поточні зобов'язання	Первісна та подальша оцінка поточних зобов'язань здійснюється за вартістю погашення	Витратний	Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вихідні грошові потоки

5.2. Інші розкриття, що вимагаються МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості»

Справедлива вартість фінансових інструментів в порівнянні з їх балансовою вартістю

	Балансова вартість		Справедлива вартість	
	2016	2017	2016	2017
1	2	3	4	5
Фінансові активи				
Довгострокові фінансові інвестиції	1894	2246	1894	2246
Поточні фінансові інвестиції	682	314	682	314
Дебіторська заборгованість з нарахованих доходів	171	207	171	207
Дебіторська заборгованість	128	145	128	145
Грошові кошти та їх еквіваленти	72	43	72	43
Надані позики	720	720	720	720
Кредиторська заборгованість	478	389	478	389

Справедлива вартість дебіторської та кредиторської заборгованості, а також інвестицій, доступних для продажу, неможливо визначити достовірно, оскільки немає ринкового котирування цих активів.

Керівництво Товариства вважає, що наведені розкриття щодо застосування справедливої вартості є достатніми, і не вважає, що за межами фінансової звітності залишилась будь-яка суттєва інформація щодо застосування справедливої вартості, яка може бути корисною для користувачів фінансової звітності.

6.Рекласифікації у фінансової звітності за звітний рік у порівнянні з фінансовою звітністю попереднього року та виправлення помилок

Коригування фінансової звітності за 2017 рік не відбувалося.
Виправлення помилок протягом 2017 року не проводилося.

7.Консолідація та об'єднання бізнесу (тільки для консолідованої фінансової звітності)

Товариство не складає консолідовану фінансову звітність.

8. Розкриття інформації, що підтверджує статті подані у фінансових звітах

8.1. Дохід від реалізації

	2016	2017
Дохід від реалізації послуг з управління активів	0	0
Дохід від реалізації послуг управління активів ПФ	140	183
Дохід від реалізації послуг управління активів НПФ	127	115
Дохід від реалізації інших послуг	290	291
Всього доходи від реалізації	557	589

8.2. Інші доходи, інші витрати

Інші доходи	2016	2017
Доходи від участі в капіталі	0	0
Інші фінансові доходи	41	41
Інші доходи	515	15
Всього	556	56
Інші витрати	2016	2017
Втрати від участі капіталі	0	0
Інші витрати	514	0
Всього	514	0

8.3. Адміністративні витрати

	2016	2017
Витрати на оплату праці та соц.заходи	162	243
Амортизація основних засобів	222	0
Інші	188	374
Всього адміністративних витрат	572	617

8.4. Податок на прибуток

Товариство є платником податку на прибуток на загальних підставах. Згідно Податковому кодексу України ставка податку на прибуток в 2016-2017р становить 18% . Товариство сплатило в 2017 р. податок на прибуток в сумі 4,9 тис.грн.(за 2016р) та нарахувало податок на прибуток за 2017 р в сумі 5,2 тис.грн

Згідно ПКУ для платників податку, у яких річний дохід від будь-якої діяльності (за вирахуванням непрямих податків), визначений за правилами бухгалтерського обліку за останній річний звітний (податковий) період не перевищує двадцяти мільйонів гривень, об'єкт оподаткування може визначатися без коригування фінансового результату до оподаткування на усі різниці.

8.5. Нематеріальні активи

Нематеріальні активи – відсутні

8.6. Основні засоби

Основними засобами визнаються активи вартістю більше 6 000 гривень. Вони обліковуються за вартістю придбання за вирахуванням накопиченого зносу.

Застосований метод амортизації:

-основні засоби - прямолінійний метод з використанням таких строків корисного використання:

Групи основних засобів	Місяці
Будинки та споруди	600
Транспортні засоби	300
Машини та обладнання	60

На балансі підприємства враховуються:

	Остаточна вартість на 31.12.17р	Остаточна вартість на 31.12.16р
2.Комп.техніка та обладнання	0	0

Станом на 31 грудня 2017 р у складі основних засобів повністю зношені основні засоби становлять 22 тис. грн.

8.7. Інвестиційна нерухомість.

До інвестиційної нерухомості на балансі підприємства враховуються нежитлові приміщення за адресою: м. Харків, пр.Леніна, 27 Б

	31.12.17р	31.12.16р
На початок періоду	9582,9 тис.грн	9582,9 тис.грн
Зміна справедливої вартості	0	0
На кінець періоду	9582,9 тис.грн	9582,9 тис.грн

До операційних доходів включені доходи від оренди за рік, що закінчився 31 грудня 2017 р. у сумі 289,8 тис. грн.

8.8. Непоточні активи, утримувані для продажу

До непоточних активів, утримуваних для продажу, підприємство відносить 2 машиномісця в підземному автопаркінгу за балансовою вартістю 604,7тис.грн.

8.9. Фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку

До інвестицій в дочірні компанії відносяться внески Товариства до статутного капіталу ТОВ „Дарс-2003” (частка Товариства складала 74,254%) справедлива вартість станом на 31.12.2017р. складає 1714тис.грн. , до асоційованих підприємств –ТОВ „Незалежна колекторська компанія” (частка Товариства складає 40 %) справедлива вартість станом на 31.12.2017р. складає 170тис.грн., ТОВ «МАСТ-Холдинг» (частка Товариства складає 26,007%) справедлива вартість станом на 31.12.2017р. складає 362тис.грн.

До поточних фінансових інвестицій відносяться фінансові інвестиції строк, що не перевищує один рік, які можуть бути вільно реалізовані в будь-який момент. Фінансові інвестиції відображаються за собівартістю, крім тих, що мають ринкові котирування.

Товариство класифікувало (в залежності від бізнес-моделі для управління фінансовими активами п.4.1.1. МСФЗ № 9) фінансові інвестиції до статутних капіталів інших підприємств як дольові фінансові інструменти оцінені за справедливою вартістю, зміни якої відображаються у складі прибутку або збитку.

Для оцінки справедливої вартості цього виду активів, які є на балансі Товариства станом на 31 грудня 2017 р., управлінський персонал послідовно застосовував вхідні дані трьох рівнів.

Справедливу вартість фінансових активів, які обліковуються на балансі Товариства, неможливо визначити з використанням даних 1-2 рівня ієрархії, оскільки немає ринкового котирування цих активів. Ціна придбання цих активів є справедлива вартість при первісному визнанні, а для оцінки справедливої вартості у наступних періодах підприємство застосовує метод оцінки вартості, у якій використовуються закриті вхідні дані (3-й рівень ієрархії). Для оцінки справедливої вартості цих активів були застосовані методики оцінки, що базуються на аналізі фінансової інформації про об'єкти інвестування, аналітичні процедури по оцінці безперервності діяльності об'єктів інвестування, порівняння вартості активів цих підприємств на початок та кінець звітного періоду, зміни кон'юнктури ринку, на яких об'єкти інвестування здійснюють свою діяльність. За результатами аналізу не було виявлено обставин вважати, що балансова вартість суттєво відрізняється від справедливої вартості фінансових активів, тому що не було виявлено факторів, які зумовлені значними змінами у фінансовому стані об'єктів інвестування та/або змінами кон'юнктури ринків, на яких об'єкт інвестування здійснює свою діяльність. Тому справедлива вартість цього виду фінансових активів оцінена на рівні її балансової вартості.

Змін в оцінці цих видів активів, які потребують відображення у Фінансовій звітності Товариства, протягом 2017 року не було.

Поточні фінансові інвестиції	31.12.17р	31.12.16р
ПРАТ "Супутник"	92 тис.грн	92 тис.грн
ПАТ "Харківспецбуд"	63 тис.грн	63 тис.грн
Інші	159 тис.грн	527 тис.грн
Всього	314 тис.грн	682 тис.грн.

Зміна загальної балансової вартості відбулася за рахунок продажу частини поточних фінансових активів

Переміщень між рівнями ієрархії протягом звітного періоду не відбувалося.

Загальна вартість фінансових активів станом на 31 грудня 2017 року складає 13 870 тис.грн.

8.10. Торговельна та інша дебіторська заборгованість

Дебіторська заборгованість, що виникла в результаті безпосередньої реалізації послуг Товариством, вважається дебіторською заборгованістю, що не призначена для перепродажу, і обліковується по чистій реалізаційній вартості.

Склад дебіторської заборгованості:

	31.12.16	31.12.17
ТОВ «Профлекс», дог позики	854,8 тис.грн	926,9 тис.грн
Недерж.пенс.фонд, винагорода за УА	-	10,0 тис.грн
DX ЦЕНТР, дог.оренди	67,5 тис.грн	54,0 тис.грн
ОБМ КОМПАНИ, дог.оренди	50,8 тис.грн	64,3 тис.грн
ФО, дог.оренди	7,2 тис.грн	7,2 тис.грн

Безнадійної заборгованості немає.

8.11. Грошові кошти

	31 грудня 2017	31 грудня 2016
Поточні рахунки в банках, в грн.	23	34
Банківські депозити, в грн.	20	38
Всього	43	72

8.12. Статутний капітал

За 2017р. змін у статутному капіталі Товариства не було і на 31.12.2017 р. статутний капітал складав 9 605 000,00 грн.

На 31.12.2017р. розмір часток учасників у статутному капіталі Товариства складав:

1. Фізична особа 1-1613295 грн	-17,98%
2. Фізична особа 2 -1613295 грн	-17,98%
3. Фізична особа 3 -1613295 грн	-17,98%
4. Фізична особа 4 -1613295 грн	-17,98%
5. Фізична особа 5 -1613295 грн	-17,98%
6. Фізична особа 6 -38525 грн	-0,4%
7. ПРАТ „ІГ МАСТ” -930000 грн	-9,7 %.
УСЬОГО:	9605000 грн – 100%

8.13. Короткострокові забезпечення

	31 грудня 2016	31 грудня 2017
Резерв відпусток	11,1	11,8
Всього	11,1	11,8

8.14. Торговельна та інша кредиторська заборгованість

	31.12.17	31.12.16
ПрАТ «ІГ МАСТ», за ЦП	164,0 тис.грн	22,0 тис.грн
ПрАТ «ІГ МАСТ», за викуплену частку	97,5 тис.грн	216,0 тис.грн
ПрАТ «ІГ МАСТ», за послуги	50,0 тис.грн	-
ДАП ІНВЕСТМЕНТС ЛІМІТЕД за послуги	17,0 тис.грн	2,7 тис.грн

ТОВ «МАСТ», за оренду	187,9 тис.грн	178,6 тис.грн
ПрАТ «На Спортивній», за оренду	13,7 тис.грн	-
Зберігач Мегабанк, за послуги	0,5 тис.грн	0,5 тис.грн

9. Розкриття іншої інформації

9.1 Умовні зобов'язання.

9.1.1. Судові позови

Товариство не має судових позовів, відповідно, резерви у фінансовій звітності не створювалися.

9.1.2. Оподаткування

Внаслідок наявності в українському податковому законодавстві положень, які дозволяють більш ніж один варіант тлумачення, а також через практику, що склалася в нестабільному економічному середовищі, за якої податкові органи довільно тлумачать аспекти економічної діяльності, у разі, якщо податкові органи піддадуть сумніву певне тлумачення, засноване на оцінці керівництва економічної діяльності Товариства, ймовірно, що Товариство змушене буде сплатити додаткові податки, штрафи та пені. Така невизначеність може вплинути на вартість фінансових інструментів, втрати та резерви під знецінення, а також на ринковий рівень цін на угоди. На думку керівництва Товариство сплатило усі податки, тому фінансова звітність не містить резервів під податкові збитки. Податкові звіти можуть переглядатися відповідними податковими органами протягом трьох років.

9.1.3. Ступінь повернення дебіторської заборгованості та інших фінансових активів

Внаслідок ситуації, яка склалась в економіці України, а також як результат економічної нестабільності, що склалась на дату балансу, існує ймовірність того, що активи не зможуть бути реалізовані за їхньою балансовою вартістю в ході звичайної діяльності Товариства.

Ступінь повернення цих активів у значній мірі залежить від ефективності заходів, які знаходяться поза зоною контролю Товариства. Ступінь повернення дебіторської заборгованості Товариству визначається на підставі обставин та інформації, які наявні на дату балансу. На думку керівництва Товариства, додатковий резерв під фінансові активи на сьогоднішній день не потрібен, виходячи з наявних обставин та інформації.

9.2 Розкриття інформації про пов'язані сторони

Згідно з нормами національних та міжнародних стандартів обліку та фінансової звітності пов'язаними сторонами є підприємства (юридичні особи), що знаходяться під контролем або суттєвим впливом інших осіб; підприємства (юридичні особи) та фізичні особи, які прямо або опосередковано здійснюють контроль над підприємством або суттєво впливають на його діяльність, а також близькі члени родини (прямі родичі) такої фізичної особи. Ознакою суттєвого впливу на діяльність підприємства є володіння особою 20 і більше відсотків статутного капіталу; ознакою контролю – володіння більше 50 відсотків статутного капіталу. До пов'язаних осіб включаються також посадові особи товариства та їх прямі родичі

До пов'язаних сторін Товариства належать:

- ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ „ДАРС-2003” (ЄДРПОУ 32336709, 61001, Харківська обл., місто Харків, ПРОСПЕКТ ГАГАРИНА, будинок 1, Код КВЕД 68.20 Надання в оренду й експлуатацію власного чи орендованого нерухомого майна (основний)),

- Генеральний директор Товариства Чупін І.Д.

Виплати Генеральному директору в звітному періоді склались виключно із заробітної плати в розмірі 97,4тис.грн.

9.3. Цілі та політики управління фінансовими ризиками

Керівництво Товариства визнає, що діяльність Товариства пов'язана з ризиками і вартість чистих активів у нестабільному ринковому середовищі може суттєво змінитись унаслідок впливу суб'єктивних чинників та об'єктивних чинників, вірогідність і напрямок впливу яких заздалегідь точно передбачити неможливо. До таких ризиків віднесено кредитний ризик, ринковий ризик та ризик ліквідності. Ринковий ризик включає валютний ризик, відсотковий ризик та інший ціновий ризик. Управління ризиками керівництвом Товариства здійснюється на основі розуміння причин виникнення ризику, кількісної оцінки його можливого впливу на вартість чистих активів та застосування інструментарію щодо його пом'якшення.

9.3.1. Кредитний ризик

Кредитний ризик – ризик того, що одна сторона контракту про фінансовий інструмент не зможе виконати зобов'язання і це буде причиною виникнення фінансового збитку іншої сторони. Кредитний ризик притаманний таким фінансовим інструментам, як поточні та депозитні рахунки в банках, облігації та дебіторська заборгованість.

Основним методом оцінки кредитних ризиків керівництвом Товариства є оцінка кредитоспроможності контрагентів, для чого використовуються кредитні рейтинги та будь-яка інша доступна інформація (загальнодоступна інформаційна база даних НКЦПФР, дані з ЄДР та інші) щодо їх спроможності виконувати боргові зобов'язання. Товариство використовує наступні методи управління кредитними ризиками:

- ліміти щодо боргових зобов'язань за класами фінансових інструментів;
- ліміти щодо боргових зобов'язань перед одним контрагентом (або асоційованою групою);
- ліміти щодо вкладень у фінансові інструменти в розрізі кредитних рейтингів за Національною рейтинговою шкалою;
- ліміти щодо розміщення депозитів у банках з різними рейтингами та випадки дефолту та неповернення депозитів протягом останніх п'яти років.

Поточний рахунок Товариства відкритий в державному банку АТ «Укрексімбанк» (довгостроковий рейтинг за національною шкалою AA- (ukr)), що мінімізує кредитний ризик. Вільні кошти Товариства з метою мінімізації кредитного та інших ризиків розміщувались виключно в АТ «Укрексімбанк», при цьому Товариство дотримувалось вищеперерахованих лімітів.

РІВЕНЬ РИЗИКУ за сумою, що найкраще відображає максимальну схильність Товариства до кредитного ризику на кінець звітного періоду без врахування забезпечення чи інших механізмів підвищення якості кредиту, а саме сумою дебіторської заборгованості ТОВ „ОЦ ПРОФЕКС” в розмірі 720 тис.грн. є НИЗЬКИМ за шкалою визначення рівня ризику, що використовується у внутрішній системі управління ризиками

Товариства. Вказана заборгованість в загальному портфелі дебіторської заборгованості Товариства становить питому вагу у розмірі 77,53%.

Товариство аналізує платоспроможність контрагентів та здійснює заходи щодо недопущення наявності в активах Товариства простроченої дебіторської заборгованості.

Товариство не має фінансових активів які або були прострочені, або знецінилися, відсутні застави та інші форми забезпечення кредитів одержаних чи наданих

9.3.2. Ринковий ризик

Ринковий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових цін. Ринковий ризик охоплює три типи ризику: інший ціновий ризик, валютний ризик та відсотковий ризик. Ринковий ризик виникає у зв'язку з ризиками збитків, зумовлених коливаннями цін на акції, відсоткових ставок та валютних курсів. Товариство наражатиметься на ринкові ризики у зв'язку з інвестиціями в акції, облігації та інші фінансові інструменти.

Інший ціновий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових цін (окрім тих, що виникають унаслідок відсоткового ризику чи валютного ризику), незалежно від того, чи спричинені вони чинниками, характерними для окремого фінансового інструмента або його емітента, чи чинниками, що впливають на всі подібні фінансові інструменти, з якими здійснюються операції на ринку.

Основним методом оцінки цінового ризику є аналіз чутливості. Серед методів пом'якшення цінового ризику Товариство використовує диверсифікацію активів та дотримання лімітів на вкладення в акції та інші фінансові інструменти з нефіксованим прибутком.

За інвестиційними активами, оціненими за 3-м рівнем ієрархії (примітка 6.3), аналіз чутливості до іншого цінового ризику Товариство не здійснювало відповідно до п. 27 МСФЗ 7 «Фінансові інструменти: розкриття інформації».

Валютний ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструменту коливатимуться внаслідок змін валютних курсів.

Товариство не мало активів, номінованих в іноземній валюті, у загальному обсягу активів. Оцінка валютних ризиків здійснюється на основі аналізу чутливості.

Відсотковий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових відсоткових ставок. Керівництво Товариства усвідомлює, що відсоткові ставки можуть змінюватись і це впливатиме як на доходи Товариства, так і на справедливу вартість чистих активів.

Усвідомлюючи значні ризики, пов'язані з коливаннями відсоткових ставок у високоінфляційному середовищі, яке є властивим для фінансової системи України, керівництво Товариства контролює частку активів, розміщених у боргових зобов'язаннях у національній валюті з фіксованою відсотковою ставкою. Керівництво Товариства здійснює моніторинг відсоткових ризиків та контролює їх максимально припустимий розмір. У разі зростання відсоткових ризиків Товариство має намір позбавитися боргових фінансових інструментів з фіксованою відсотковою ставкою. Моніторинг відсоткових ризиків здійснюється шляхом оцінки впливу можливих змін відсоткових ставок на вартість відсоткових фінансових інструментів.

Активи, які наражаються на відсоткові ризики

Тип активу	31 грудня 2017	31 грудня 2016
Банківські депозити	20	38
Всього	20	38

Частка в активах Товариства, % 0.14% 0,27%

Для оцінки можливих коливань відсоткових ставок Товариство використовувало історичну волатильність відсоткових ставок за строковими депозитами (до 1 року) за останні 5 років за оприлюдненою інформацією НБУ.

Товариство визнає, що обґрунтовано можливим є коливання ринкових ставок на ± 4 процентних пункти. Проведений аналіз чутливості заснований на припущенні, що всі інші параметри, зокрема валютний курс, залишатимуться незмінними, і показує можливий вплив зміни відсоткових ставок на 4 процентних пункти на вартість чистих активів Товариства.

Можлива зміна справедливої вартості боргових фінансових інструментів з фіксованою відсотковою ставкою розрахована як різниця між дисконтованими грошовими потоками за діючою ставкою та дисконтованими грошовими потоками у разі зміни відсоткової ставки за кожним фінансовим інструментом.

9.3.3. Ризик ліквідності

Ризик ліквідності – ризик того, що Товариство матиме труднощі при виконанні зобов'язань, пов'язаних із фінансовими зобов'язаннями, що погашаються шляхом поставки грошових коштів або іншого фінансового активу.

Товариство використовує процедуру підготовки бюджету і прогнозування руху грошових коштів, що забезпечує наявність у Товаристві необхідних коштів для виконання своїх платіжних зобов'язань.

Товариство здійснює контроль ліквідності шляхом планування поточної ліквідності. Товариство аналізує терміни платежів, які пов'язані з дебіторською заборгованістю та іншими фінансовими активами, зобов'язаннями, а також прогнозні потоки грошових коштів від операційної діяльності.

Інформація щодо недисконтованих платежів за фінансовими зобов'язаннями Товариства в розрізі строків погашення представлена наступним чином:

Рік, що закінчився 31 грудня 2017 року	До 1 місяця (тис.грн.)	Від 1 місяця до 3 місяців (тис.грн.)	Від 3 місяців до 1 року (тис.грн.)	Від 1 року до 5 років (тис.грн.)	Більше 5 років (тис.грн.)	Всього
1	2	3	4	5	6	7
Загальна кредиторська заборгованість	31	8	72	257		368
Всього	31	8	72	257		368
Рік, що закінчився 31 грудня 2016 року	До 1 місяця (тис.грн.)	Від 1 місяця до 3 місяців (тис.грн.)	Від 3 місяців до 1 року (тис.грн.)	Від 1 року до 5 років (тис.грн.)	Більше 5 років (тис.грн.)	Всього

Загальна кредиторська заборгованість	0	-	39	410	-	449
Всього	0	-	39	410	-	449

9.4. Управління капіталом

Товариство здійснює управління капіталом з метою досягнення наступних цілей:

- зберегти спроможність Товариства продовжувати свою діяльність так, щоб воно і надалі забезпечувало дохід для учасників Товариства та виплати іншим зацікавленим сторонам;
- забезпечити належний прибуток учасникам товариства завдяки встановленню цін на послуги Товариства, що відповідають рівню ризику.

Керівництво Товариства здійснює огляд структури капіталу на щорічній основі. При цьому керівництво аналізує вартість капіталу та притаманні його складовим ризики. На основі отриманих висновків Товариство здійснює регулювання капіталу шляхом залучення додаткового капіталу або фінансування, а також погашення існуючих позик.

Моніторинг і контроль ризиків в Товаристві являє безперервне спостереження за виявленими (ідентифікованими) ризиками, за відповідністю їх рівня встановленим (прийнятним) значенням, перевірки і виконання операцій реагування на ризики та оцінки їх ефективності впродовж здійснення діяльності.

Моніторинг ризику передбачає постійне відстеження фінансових та господарських процесів, що здійснюються Товариством, вивчення їхньої динаміки, аналіз причин зміни, розробку превентивних заходів для мінімізації ризиків у разі виявлення негативних тенденцій та вдосконалення бізнес-процесів за результатами проведеного аналізу.

Товариство забезпечує постійний моніторинг ефективності системи управління ризиками та вживає необхідних заходів у разі виявлення неадекватності системи управління ризиками або окремих її елементів.

Впродовж 2017 року у Товаристві відсутні факти відхилення розрахункових значень пруденційних показників від нормативних значень.

Товариство дотримується законодавчо встановленого рівня власного капіталу та пруденційних показників

9.5. Події після Балансу

Події після звітного періоду - це сприятливі та несприятливі події, які відбуваються з кінця звітного періоду до дати затвердження фінансової звітності до випуску. Можна визначити два типи подій:

- а) події, які свідчать про умови, що існували на кінець звітного періоду (події, які вимагають коригування після звітного періоду); та
- б) події, які свідчать про умови, що виникли після звітного періоду (події, які не вимагають коригування після звітного періоду).

Події, які відбуваються в період між датою фінансової звітності та датою її затвердження і потребують коригування або розкриття у фінансовій звітності, не було.

Припинення діяльності ТОВ «КУА МАСТ-ІНВЕСТ» не планується.

Генеральний директор

Чупін І.Д.

Головний бухгалтер

Оліфер Є.М.

